

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 3. januarja 2014 – kazenski postopek proti Thi Bich Ngoc Nguyen in Nadine Schönherr

(Zadeva C-2/14)

(2014/C 71/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Drugi udeleženec v postopku: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so zdravila v skladu z opredelitvijo iz Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini⁽¹⁾, ki vsebujejo „snovi s seznama“ v uredbah (ES) št. 273/2004⁽²⁾ in (ES) št. 111/2005,⁽³⁾ v skladu s členom 2(a) teh uredb vedno izključena iz njenih področij uporabe ali je treba to predpostavljati, le če so zdravila sestavljena tako, da snovi s seznama v smislu navedenih uredb ni mogoče uporabiti na enostaven način ali ekstrahirati z razpoložljivimi ali ekonomsko smiselnimi načini?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 8, str. 46).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami (UL L 22, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) 6. januarja 2014 – Christophe Bohez proti Ingrid Wiertz

(Zadeva C-4/14)

(2014/C 71/21)

Jezik postopka: finsčina

Predložitveno sodišče

Korkein oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christophe Bohez

Tožena stranka: Ingrid Wiertz

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2) Bruseljske uredbe I⁽¹⁾ razlagati tako, da zadeve, v katerih gre za izvršitev denarne kazni (astreinte), ki je bila določena v sporu, ki se nanaša na skrbništvo nad otrokom in pravico do stikov kot zagotovitev glavne dolžnosti, ne spadajo na področje uporabe te uredbe?
2. Ali je, če zgoraj navedeni spori spadajo na področje uporabe Bruseljske uredbe I, treba člen 49 te uredbe razlagati tako, da denarna kazen, ki je določena na posamezen dan in ki je v državi članici izvora v določeni višini izvršljiva sama po sebi, njena dokončna višina pa se lahko spremeni na podlagi zahteve ali navedbe dolžnika denarne kazni, v državi članici izvršljiva šele tedaj, ko se njena višina v državi članici izvora posebej dokončno določi?
3. Ali je, če zgoraj opisane zadeve ne spadajo na področje Bruseljske uredbe I, treba člen 47(1) Bruseljske uredbe IIa⁽²⁾ razlagati tako, da ukrepi za uveljavljanje in zagotavljanje, ki zadevajo skrbništvo nad otrokom in pravico do stikov, spadajo v izvršilni postopek v smislu tega predpisa, za katerega je merodajno pravo države članice izvršiteljice, ali pa lahko predstavljajo del odločbe o skrbništvu nad otrokom in pravici do stikov, ki ga je možno po Bruseljski uredbi IIa izvršiti v drugi državi članici?
4. Ali je, če se zahteva za izvršitev denarne kazni v drugi državi članici, treba zahtevati, da je bila višina denarne kazni, ki jo je treba izvršiti, posebej dokončno določena v državi članici, v kateri je bila sprejeta odločba, tudi če se pri izvrševanju ne uporablja Bruseljska uredba I?
5. Če je denarna kazen, ki je bila naložena za uveljavitev pravice staršev do stikov, izvršljiva v drugi državi članici, ne da bi se višina denarne kazni, ki jo je treba izterjati, dokončno določila v državi članici izvora:
  - (a) ali izvršitev denarne kazni vendarle predpostavlja, da se preverja, ali je bila pravica do stikov preprečena iz razlogov, ki jih je bilo treba glede na otrokove pravice nujno upoštevati, in
  - (b) katero sodišče je potemtakem pristojno za preverjanje teh okoliščin,
    - (i) se pristojnost sodišča države izvršiteljice vselej omejuje na preverjanje, ali je zatrjevana preprečitev pravice staršev do stikov temeljila na razlogu, ki izhaja iz odločbe v glavni zadevi, ali pa